

NGUYỄN HOÀNG, TÊN GÌ CÒN MÃI TRONG TIM!

Tên Giỏi; Trọn Quê Phi

Thứ Năm, 29 Tháng 12 Năm 2011 16:33

Ôi ! mái trường xưa màu ngói cũ...

Nghìn ngào trường cũ chia ly...

Tôi học trò tôi đã đi qua rặng núi ngôi trường, trường làng quê sau thời gian đất nước chia cắt làm hai, đến ngôi trường ngôi trường bạn tôi đứng trên đất thôn kinh. Tôi từng là môn sinh của nhà và thầy danh tiếng nơi đó, ngôi tên gọi cho đến nay nhà và lớp người cũ còn một lòng người mới, kính trường. Tất nhiên tôi vẫn còn giữ lại trong lòng niềm cảm ơn thầy cũ, bạn xưa và trường lớp.

Nhưng một điều chắc chắn là không ngôi trường nào in hằn sâu đậm trong tim tôi bằng trường NGUYỄN HOÀNG, QUẢNG TRỊ, dù tôi chỉ học nơi đây vốn vẫn có hai năm.

Vâng, tôi muốn viết về nơi này một lần nữa, vì tôi đã từng viết, đã từng dùng trí nhớ để ghi lại những câu chuyện từng ngày xa xưa, hằn bằn mờ mờ sáu năm về trước. Và hôm nay tôi đang viết về dấu tích ngôi trường đã biến thành gạch vữa, mà cái tên gọi thân thương vẫn hằn sâu trong tâm khảm mỗi người.

Tên gọi đó đã gắn liền với lịch sử : Lịch sử Nam tiến của dân tộc; lịch sử vươn lên của vùng đất khô cằn sỏi đá; lịch sử hào hùng, tang thương, đau xót của chiến tranh.... Và là niềm tự hào, đầy tin tưởng của người Quảng Trị, là niềm thương yêu, nỗi nhớ khôn nguôi của biết bao nhiêu người từng sống ở đó mà ra, nói rằng họ là của họ con dân miền núi Mai sông Hãn.

Tôi sẽ không nhắc đến tên của ngôi trường, nơi đây chỉ muốn bày những cảm xúc của một

NGUYỄN HOÀNG, TÊN GÌ CÒN MÃI TRONG TIM!

Tác Giả: Tr&n Qu&c Phi&t
Thứ Năm, 29 Tháng 12 Năm 2011 16:33

cô u môn sinh, nh& là nh&ng dòng chiều ni& m dĩ vãng; m&t cái vái tay t& n mái tr&ng y,m&nh đ&t y, quý th&y cô c&a tôi, quý th&y cô c&a toàn tr&ng, qua t&t c& các th& h&, nh&ng b&c đã khu&t hay nh&ng v& v&n còn...

Và làm chút quà tinh th&n, kính g&i đ&n t&t th&y đ&ng môn cùng trang l&a,và v&i b&t k& nh&ng ai t&ng mang trên ng&c áo hai ch& NGUYỄN HOÀNG.
Đó chính là nh&ng l&i tâm tình chân th&t nh&t c&a m&t ch&ng nhân, vi&t v&i t&m lòng nh& th&ng và dòng n&c mắt...nh&ng dòng ch& này đ&c b&t ra t& con tim.

NGUYỄN HOÀNG, n&i đó đã tàng tr& và l&u truy&n n&n t&ng văn hóa c&a quê nghèo núi Mai sông H&n, c&a nh&ng con ng&i đã thành đ&t, mà thu& xa x&a h& quý t n&ng vào đ& nuôi k& v&ng đi t&i ngày mai, và h& đã thành công, m&c đ& cao th&p tuy khác nhau, nh&ng nói chung đã nh&n đ&c nh&ng căn b&n do s& đào t&o v&ng vàng t& tri th&c cho đ&n đ&o đ&c làm ng&i, trong đó có tôi.

Mái tr&ng NGUYỄN HOÀNG m&n yêu đó dù đã b& bình đ&a, đã không còn ghi cái tên g&i thân th&ng triu m&n lên c&ng ra vào nh& thu& nào,nh&ng xác g&ch v&n còn tr& gan đ& đ&m đ&m n&m nghe l&i than khóc t&c t&i th&ng ti&c. Ôi ! nói sao cho cùng, nói đ&n bao gi& và nói th& nào cho c&n h&t n&i ni&m... V&y cho nên m&i l&n nh&c l&i không sao ngăn đ&c s& xao xuy&n bùi ngùi v&i dòng n&c m&t ch&c tuôn.

Không bi&t có bao nhiêu ng&i gi&ng nh& tôi, khi tu&i đ&i đã ch&ng ch&t, tóc đ&m màu s&ng, cho là đã đ&n dày, b&c chân lang b&t đó đây, đã t&ng vào sinh ra t&, n&m đ& v& đ&i ng&t, m&n, chua, cay...th& mà , khi tr& v& quê h&ng đ&ng tr&c c&ng tr&ng x&a l&i không ngăn đ&c dòng n&c m&t. T& h&i v&y, nh&ng tôi đoán ch&c là có r&t nhi&u,có ng&i đã vi&t ra b&ng văn th&, còn đa ph&n thì ch&t ch&a trong lòng, m&t n&i nh&, m&t n&i buồn hoài c& NGUYỄN HOÀNG . H&i b&n ta &i ! xin g&i m&t l&i chia s& nh&ng n&i ni&m đau đ&n nh& nhau.

Sau m&t th&i gian khá dài v&ng bóng b&i ph&i đi tr& n& đ&i oan nghi&t. Khi t&m có đ&i u ki&n, nói là có đ&i u ki&n cũng c&n ph&i gi&i thích: nghĩa là có th& đ&c đi l&i, và cũng c&n bày gi&i nh& v&y vì s& có ng&i sau này không th& hi&u n&i nh&ng đ&i u ki&n s&ng, sinh ho&t, ăn nói, đi l&i, giao ti&p...c&a con ng&i trong th& h& chúng tôi, vào khúc quanh không may c&a l&ch s& .

Đó là m&t ngày cu&i cu&i Đông, ti&t tr&i giá bu&t v&i nh&ng c&n m&a đ&m và ng&n gió b&c xé da, x&m c& m&t. Tôi đ&n n&i vào bu&i chi&u &m đ&m buồn tênh, ng&ngác nhìn quanh, cái gì cũng l& ho&c, không rõ mình đang đ&ng n&i nào, t&t c& đã hoàn toàn khác x&a.

T&t c& còn tiêu đ&i u ch&a h&n gì sau năm 72, khi cu&c chi&n kh&ng khi&p v&a t&m ch&m đ&t, có nhi&u th& còn t& h&i và l&c h&u h&n kia. Đ&i u buồn không ch& trong ti&ng gió và t&m m&a, nó còn hi&n rõ lên t&ng nét m&t c&a t&t c& nh&ng con ng&i &i nhìn th&y.Quê h&ng tôi là th& đ&y,sau m&i năm n&i l&i nh&p c&u, ch&a ng&ng đ&u lên m&t chút xíu, tôi nghi&p, da đ&t làm sao !

Nh&ng năm tháng & n&i xa xôi, h&ng v& v&i quê h&ng v&i m&t cõi lòng n&ng trĩu, bi&t bao xót xa,k& t&ng ngày khó l&a ng&p lên vòm tr&i tu&i th&, trên quê h&ng hi&n hòa m&t th&i, n&i chôn nhau c&t n&y.

NGUYỄN HOÀNG, TÊN GÌ CÒN MÃI TRONG TIM!

Tác Giả: Trán Quác Phiát

Thứ Năm, 29 Tháng 12 Năm 2011 16:33

Nhá vá hình ánh mánh vá n xáa hài hòa nháng màu hoa cà, hoa bí, hàng cau, bá tre, làn khói lam chiáu ... có báy chim chát rát* nhánh bên nhau trên sân nhà thân quen mà mình vào ra khi còn tám bé . Tiáng hót líu lo vi vo cáa loài chim chián chián** cát cao trên mánh ruáng váa gát xong, náng đáu mùa đã đá làm đát khô nát ná .

Con đáng tá làng qua chá lên tráng, máy mùa đi vá, quen tá khúc quanh ngán cá, gò đáng, lùm cây.

Tát cá là vát ghi ká niám mát thái tóc xanh, trên báu trái thánh thang giáa quê háng yêu đáu, nái đó có mái tráng NGUYáN HOÀNG là bóng mát chá che mát cháng đái, làm điám bát đá đi lên.

*“Ôi ! mái tráng xáa màu ngói cũ,
Nghán ngào tráng đác buái chia ly
Xa nhau rái, bát nói gì
Gác mát xuáng mà nghe hán nác ná !...”*
(Triáu Ngác Táng...,64)

Tôi đã ra đi tá mát đáo, bá lái tráng xáa, bán bè và quê háng cáa tuái thá nháng ngày máng má khi tuái đái váa chám ná, và cuác đái quá nhiáu bián đái, nhiáu khi không káp ngoái lái đáng sau. Nháng trong trái tim thì quê háng ván mán mà, tráng xáa ván đám đã táng niám tháng nái nhá, QUáNG TRá và NGUYáN HOÀNG yêu đáu cáa tôi ái !

Ôi kinh hoàng nháng ngày tang tháng, luáng đát váng khoai đác tái báng bom đán, khói láa ngút trái, tôi lái càng thêm quá bán rán vái gánh náng trên vai, đâu còn nhiáu thì giá thăm lái chán xáa.

Nháng đáu sao thì hình ánh quê háng cũng đáng hành vái tôi táng bác, tôi mang theo tuái hác trò vái ngôi tráng NGUYáN HOÀNG,nháng gì là buán vui ánái quê nhà, không đá sót chút gì.

Sau chián cuác 72, tráng đã thành bình đáa, trên bác đáng lánh nán nái xa, tên tráng ván đác di đái, ván láp hác, ván tháy cô đùm bác quán bên nhau, trau đái kián thác, quý hóa làm sao.

Lúc đó, tôi không còn là mát cáu hác trò, đã phái bán chái vái cuác đái , nháng tôi hiáu thám tháa nháng ngày tháng đa đoan, láp hác nái tái tám cá, điáu kián hán chá. Xin nói lái chia sá vái các bán đáng môn láp sau. Xin kính lái mán phác quý tháy cô ván đeo đáng vái tráng vái láp, ôi ! quý hóa làm sao!

NGUYỄN HOÀNG, TÊN GÌ CÒN MÃI TRONG TIM!

Tác Giả: Tr&n Qu&c Phi&t
Thứ Năm, 29 Tháng 12 Năm 2011 16:33

Nh&ng h&c trò NGUY&N HOÀNG & giai đ& n đó dù r&t khó khăn v&n h&c hành, mà nh& đó cái tình tr&ng, tình th&y cô càng thêm m&n mà th&m thi&t. M&t đi m&t cái gì sao ngăn đ&c n&c m&t ph&i không !

Lúc tr&ng h&i c& v& Hải L&ng, v&i bao khó khăn n&i mà cái gì cũng m&i, cũng b&t đ&u tr& lai, n&i b&i cát v&i ng&n gió Lào và cái n&ng ph&ng chân. Tr&ng l&p, th&y cô theo chân t&ng b&c, lo cho h&c trò, đ&y đ& đ&n n&i đ&n ch&n. Ôi, l&y gì đ&n đáp nh&ng t&m lòng vàng n&y đây.

Nh&ng hình &nh, tình nghĩa sâu đ&m đó v&n s&ng mãi trong lòng ng& i, trong lòng nhi&u th& h& môn sinh, cho dù th&i th& chuy&n v&n trong cu&c c& đ&c s&p x&p gi&a nh&ng tay ch&i trong bóng t&i, bi&t r&ng nh&ng thi&t thời trong cu&c x&p l&i quân c& là m&t s& đ&n đau, m&t mát l&n lao. Và NGUY&N HOÀNG không còn đ&c g&i tên t& đ&o &y.

Ng& i Qu&ng Tri, h&c trò NGUY&N HOÀNG, có m&t t&m lòng, mà n&n t&ng đã đ&c tô b&i t& bao th& h&, đó là s& t&n t&i b&t di di&t cu& NGUY&N HOÀNG, ch& không h&n là ch& cái b&ng treo trên hai cái tr& c&ng, cho nên NGUY&N HOÀNG, đã, s& s&ng mãi trong trái tim c&a m&i ng& i b&t c& n&i đâu.

& n&i nào, dù g&n hay xa, dù c&n k& hay chân tr&i góc b&. & đâu có bóng dáng ng& i Qu&ng Tr& là có NGUY&N HOÀNG. Trong trái tim, trong v&n, th&...trong sinh ho&t đ&ng h&ng, đ&ng môn...t&t c& g&n bó v&i tinh thần th&ng yêu quê h&ng, tr&ng l&p, th&y trò...

Cu&c h&p m&t NGUY&N HOÀNG trên sân tr&ng cũ quy t& kho&ng ba ngàn ng& i t& kh&p các n&i v& đ&. Nh&ng khuôn m&t h&n h&, n& c& i th&t t& i bên nhau, nh&ng dáng đ&p ngày nào v&n còn đó, g&i l&i bi&t bao k& ni&m m&t thu& h&c trò.

Nh&ng cu&c h&p m&t c&a NGUY&N HOÀNG hi&n sinh s&ng & Đà N&ng, Đ&ng Nai, Hàm Tân, Bà R&a Vũng Tàu, Sài Gòn (Quán Cây Đa) Có n&i vài năm m&t l&n, có n&i h&ng năm, và có n&i h&u nh& hàng tháng...

& n&c ngoài, mà đ&c bi&t là t&i Hoa K&. Đâu có ng& i Vi&t sinh s&ng là có h&i ho&c ban liên l&c c&u h&c sinh NGUY&N HOÀNG, có s& tham đ& c&a các c&u giáo s&, nhi&u th& h&, h& đ&n v&i nhau trong tình đ&ng h&ng, tình th&y trò, tình đ&ng môn trong s& quý tr&ng, thân thi&n bên nhau.

Ngoài nh&ng cu&c h&p m&t mang tính t&ng vùng, ti&u bang, còn có cu&c h&p m&t liên tr&ng trung h&c Qu&ng Tr& t&i Texas 2008, quy t& đ&ng đ&o nhi&u c&u môn sinh các tr&ng trong vùng và ph&c n& h&p cùng các n&i xa v& tham đ&, đã th&nh m&i đ&c 5 c&u Giáo S&.

Và g&n nh&t là cu&c h&i ng& NGUY&N HOÀNG toàn th& gi&i t&i Nam California, USA quy t& h&n b&n trăm c&u môn sinh v& t& kh&p n&i, v&i l&i th&nh m&i và b&o tr& đ&c 4 cô và 1 th&y t& Vi&t Nam qua, cùng s& hi&n di&n h&u nh& toàn b& c&u giáo s& NGUY&N HOÀNG đang sinh s&ng kh&p n&i trên đ&t n&c r&ng l&n Hoa K& và Canada..

Nh&ng hình &nh ghi đ&c vô cùng xúc đ&ng, trong ni&m vui g&p g& l&i nhau sau m&y m& i năm xa cách, tay b&t m&t m&ng, đ& i nh&ng vi&n m&t ng&n l& khi nhìn t&m hình mái tr&ng NGUY&N

NGUYỄN HOÀNG, TÊN GÌ CÒN MÃI TRONG TIM!

Tác Giả: Tr&n Qu&c Phi&t

Thứ Năm, 29 Tháng 12 Năm 2011 16:33

HOÀNG m&n yêu c& l&n chi&m c& s&n kh&u h&i tr&&ng r&t s&ng đ&ng.

Nh&ng l&i phát bi&u ph&i ng&t kho&ng b&i ngh&n ng&o ! Ôi ! làm sao có th& nói cho cùng tình c&m quê hu&ng thi&t tha, m&n mà tr&&ng l&p, th&m thi&t th&y cũ b&n x&a.

T&t c& nói lên s& liên k&t trong tình thân ái NGUYỄN HOÀNG, dù vì lý do gì,đang đ&ng & đâu, có đ&n đ&&c hay không đ&u ph&i công nh&n m&t s& th&t, đã nói lên nh&ng gì m&n n&ng s&u đ&m v&i mái tr&&ng, đ& cho tên g&i NGUYỄN HOÀNG không bao gi& im ti&ng. Hy vọng r&ng nh&ng l&i chia s& này không mang tính ca ng&i tô v& thái quá, đó là m&t cái nhìn công b&ng, và nh&ng đ&u hi&n nhiên ph&i đ&&c công nh&n.

Nh&ng cu&n Đ&c San H&&ng Quê Nhà-Sài Gòn, Chân Dung và K& Ni&m- Hu&, Đ&c San Xuân Nguyễn Hoàng-B&c Cali , H&i Ng& Nguyễn Hoàng - Nam Cali... là nh&ng s&i dây liên k&t thân thi&n c&a nh&ng ng&&i t&ng t& mái tr&&ng &y mà ra, ghi l&i đ&&c nh&ng tâm t& tình c&m c&a th&y cô, môn sinh đ&i v&i mái tr&&ng. Xin kê ra đây v&i m&t l&i trân tr&&ng..

Dù làm vi&c gì, thì t&t c& đã làm b&ng t&m lòng, t&m lòng đ&ng h&&ng, đ&ng môn, th&&ng yêu, nhân nh&&ng trong s& h&p tác vì m&t m&c đích duy nh&t là hoài ni&m và tôn vinh m&t mái tr&&ng, nh&ng t&m lòng th&t đáng ng&i ca.

Ng&&i vi&t bài này, v&i th&i gian & Hoa K&, không quá lâu, cũng không m&i m&, đang sinh s&ng & thành ph& l&n đ&ng hàng th& m&&i c&a Hi&p Ch&ng Qu&c. N&i đây, còn th&y nhan nh&n nh&ng tên đ&&ng, công viên...t& thu& xa x&a, k& c& th&i còn là thu&c đ&a, ng&&i ta v&n duy trì nh& là b&o t&n l&ch s& nh&ng vùng đ&t đã đi qua v&i th&i gian.

Ngay t&i th& đô Washington, nghĩa trang Arlinton, nh& m&t b&ng ch&ng tinh th&n hi&u hòa, tôn tr&ng l&n nhau c&a h&, nh&ng khu m& cho chi&n binh hai bên, cùng quy v& trong nghĩa trang Qu&c Gia, n&m g&n nhau đ&&i chân đ&i t& sĩ.

Sau cu&c n&i chi&n Nam B&c (1861-1865) v& t&&ng ch& huy quân đ&i mi&n Nam thua tr&n, Robert E Lee, v&n đ&&c tôn kính, đ&&c vinh danh nh& m&t anh hùng trong l&ch s& Hi&p Ch&ng Qu&c Hoa K& .

Nhi&u s& ki&n n&i đây và kh&p th& gi&i, ch& xin đ&n c& vài cái nh& v&y đ& làm phép tính so sánh cái v&n minh c&a ng&&i, và soi r&i l&i mình, nh&ng gì c&n nghiêm kh&c s&a ch&a.

Tôi vi&t ra nh&ng dòng này đ& chiêu ni&m m&t mái tr&&ng đã b& m&t tên, đ& hoài ni&m m&t th&i yên bình trên quê h&&ng, đ& t&&ng nh& nh&ng ng&&i đã n&m xu&ng, nguyên là giáo s& hay môn sinh NGUYỄN HOÀNG,dù h& t&ng đ&ng & n&i nào; đ& dâng l&i trân tr&&ng bi&t &n v&i th&y cô, đ& tâm tình san s& v&i đ&ng môn, b&ng c& t&m lòng.

NGUYỄN HOÀNG, TÊN GÌ CÒN MÃI TRONG TIM!

Trần Quốc Phiến

Tháng 12 năm 2011 16:33

Và, xin nói rõ ra rằng, những điều tôi viết ra đây là lời của một chàng nhân thiện đời. Nhân danh tôi, một môn sinh của mái trường không còn được phép treo tên. Tôi đã đào tạo bao nhiêu người thành những phần tử hữu ích cho xã hội, có đầy đủ nhân lực nghĩa trí tín... và bài học nhân bản khi vào đời. Cho nên những gì người bạn đã ghi ra trên đây, cũng là niềm niềm vui thân phận làm người, những điều cần được ghi lại.

Xin xác chứng rằng tôi không viết ra những sự thật hiếm, những cách nhìn đời ngộ ch... mà chỉ viết cho tôi, viết thay cho biết bao nhiêu người chưa viết, không thể viết... và một ngôi trường từng ban những bài tham vọng, và khi được tái thiết cái tên cũng bị lãng tránh, để lại trong lòng người muôn vàn tiếc th...

NGUYỄN HOÀNG, tên gì mãi còn trong tim. Tôi tin chắc rằng tên gọi NGUYỄN HOÀNG sẽ trở lại với mọi nhà đất ngày rớt gọi đây.

Trần Quốc Phiến
San Jose, Ca, USA

□